

Tajne

MINISTER
SPRAW WOJSKOWYCH

odpis

WARSZAWA, DN. 7. IX. 1920

p i l n e

LICZB.

5204/20 B.P.T.

do rąk własnych !

(W odpowiedziach należy powoływać się na powyższą liczbę)

W wyniku konferencji z wodzem Naczelnym oraz w myśl Jego rozkazów daję następujące wytyczne na okres najbliższy w zakresie uzupełnień dla Armji w polu:

1/ Najpilniej ze względów zarówno operacyjnych, jak i organizacyjnych wymagają uzupełnień następujące dywizje piechoty:

Północ : 1 d.p. 1 l.b.d.p. 17 d.p.

Centrum: 14 d.p. 15 d.p. 16 d.p. /ostatnie w naj-
silniejszej mierze/

Południe: 9 d.p. 10 d.p. /olbrzymie straty w ostatnich
bojach/
13 d.p. 18 d.p.

Pułki jazdy: 3.7.15.16.21 / w II Armji/.

2/ Uzupełnienia dla jazdy należy wysłać natychmiast, dla piechoty tak, by trafiły do swych jednostek na dn. 15 b.m.

3/ przypominam wynik konferencji poznańskiej, wedle której uzupełnienia dla dyw. 14.15.16.17. stoją w pogotowiu.

4/ Pan Wiceminister zwoła jaknajrychlej konferencję przy współudziale wszystkich wymienionych w rozdzielniku instytucji /prócz Adjutantury Generalnej/. Na porządku dziennym konferencji postawić należy sprawy następujące:

a/ szczegóły techniczne wykonania rozporządzeń zawartych w p.1/.

b/ plan dalszego uzupełniania Armji w polu. Należałoby tutaj rozważyć szczególnie kwestję, czy należy wogóle wdrożyć jednoczesne uzupełnianie ogólnej Armji marszówkami z ostatnich roczników poborowych. Nasuwają się tutaj następujące wątpliwości:

marszówki operacyjnie na czas nie nadążają i trafiają do

PILSUDSKI
INSTITUTE
ARCHIVES
New York

swych jednostek prawdopodobnie po zakończonym okresie operacyjnym.

marszówki będą niedostatecznie wyświczone /brak ekwipunku, brak broni/. - Wcielanie niedoszkolonych marszówek usprawiedliwiać może jedynie niezbita potrzeba operacyjna. Marszówki trafiają w pole w okresie najcięższym pod względem gospodarczym i zdrowotnym w czasie, gdy wojsko stać będzie na terenach zniszczonych mocno przez wojnę w warunkach, gdzie unikałoby raczej należało nadmiernego ilościowego przeciążania jednostek.

W związku z uwagami powyższymi nasuwa się pytanie, czy nie lepiej zatrzymać uzupełnienia w kraju, szkolić je w dalszym ciągu z tem, by N.D-two czerpało z ich rezerwuaru stopniowo w miarę istotnej potrzeby oraz w miarę okoliczności.

c/należy opracować projekt rozkazu, wnoszącego pewne konieczne reformy w systemie przekazywania uzupełnień przez Ministerstwo. Dotychczas uzupełnienia traktuje się unitarnie bez określenia ich wartości, która przecież różną bywa. Wynikają stąd szkodliwe omyłki, oraz rozliczne i usprawiedliwione skargi dowództw frontowych.

D.O.G. oraz Dep.I. winny prowadzić ścisłą rejestrację uzupełnień pod względem ich wartości. Ocena ma być uskuteczniąną z dwójakiego punktu widzenia:

- a/ stanu moralnego /nastroju/ uzupełnień
- b/ ich wyszkolenia

Przekazanie marszówek /wogóle uzupełnień/ następuje z bezwarunkowym dołączeniem ich charakterystyki w tych dwóch kierunkach. Ocena winna być podana do wiadomości N.D-twa oraz jednostki, która uzupełnienie otrzymuje.

Wysyłanie w pole marszówek o złym nastroju lub niedoszkolonych mija się z celem, o ile nie jest wymuszona przez nieodpartą potrzebę chwili. Marszówki takie psują wojsko, więc lepiej je zostawić w kraju lub użyć do służby etapowej.

Wyniki konferencji oraz projekty odnośnych rozka-
zów Pan Wiceminister przedłoży mi najpóźniej dnia 10.IX.1920.

Minister S.Wojsk.

/-/ Sosnkowski

Gen.Por.

Otrzymują :

Wiceminister

Szef.Szt.M.S.Wojsk.

do rąk własnych

odpisy:

Oddz.I.Szt.M.S.Wojsk.

Dep.I.

N.Dow. Oddz.I.

" " OII.

Adjutantura Generalna

Za zgodność odpisu:

Pułkownik

WYDZIAŁ ADJUTANTURY
ADJUTANTURA GENERALNA

WARSZAWA

L. D. 4897/4 dnia 14/2 1920 r.

Wydział